

РЕШЕНИЕ

№ 2805

гр. София, 25.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 13.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1698** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 28 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалбата на „Ес Джи Казино“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Решение № 000030-1083/07.02.2023 година, издадено от Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което е оставено без уважение искане за възстановяване на платена държавна такса в размер на 5000 лева, представляваща годишна вноска по чл. 10а от ЗХ, сумата от 79,17 лева, представляваща платени лихви за 2021 година и сумата от 254,19 лева, представляващи платени лихви за 2022 година върху дължимите вноски.

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че с решение от 02.12.2021 година е уважено искането му за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри. Твърди, че след влизане на решението в сила и заплащане на такса за издаване на лиценз, на 04.01.2022 година е издадено Удостоверение за организиране на хазартни игри, което е получил на 07.04.2023 година. Твърди, че на 14.03.2022 година е заплатил такса в размер на 5000 лева по чл. 10а от ЗХ. Твърди, че платената сума неправилно е прихваната със задължение за такса по чл. 10а от ЗХ за 2021 година, тъй като такава не е дължима. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и да върне преписката на органа за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа

жалбата. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски. Ответникът – Изпълнителният директор на Националната агенция по приходите, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмени становища от 21.02.2023 година и 13.04.2023 година излага подробните си съображения за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С Решение № 000030-5951/02.12.2021 година е издаден лиценз за организиране на хазартни игри за срок от 10 години в игрална зала, находяща се в [населено място], район „С.“, [улица].

Между страните не се спори, че решението е влязло в сила на 20.12.2021 година.

На 04.01.2022 година е издадено Удостоверение № 000030-8 за организиране на хазартни игри.

Между страните не се спори, че на 14.03.2022 година жалбоподателят е заплатил сумата от 5 000 лева, представляваща вноса по чл. 10а, ал. 1 от ЗХ за 2022 година.

Не се спори, че на 03.10.2022 година жалбоподателят е заплатил сумата от 5 254,19 лева, представляваща вноса по чл. 10а, ал. 1 от ЗХ за 2022 година, ведно с лихви.

С молба от 19.01.2023 година жалбоподателят е поискал възстановяване на сумата от 5 000 лева, представляваща недължимо прихваната, 79,17 лева, представляваща лихви за 2021 година и 254,19 лева, представляваща лихви за 2022 година.

С Решение № 000030-1083/07.02.2023 година Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите е отказал възстановяване на сумите. За да постанови този резултат органът е приел, че такса по чл. 10а от ЗХ е дължима и за 2001 година, поради което не са налице основания за връщане на сумата.

Решението е връчено на адресата на акта на 07.02.2023 година. Обжалвано е с жалба от 17.02.2023 година, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган - Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, арг. чл. 17, ал. 1, т. 16 от ЗХ.

Решението е издадено в писмена форма и съдържа ясни мотиви и разпоредителна част, поради което отговаря на изискванията по чл. 59, ал. 2 и ал. 3 от АПК.

Организаторите на хазартни игри са длъжни да правят годишни вноски за социално отговорно поведение за всеки издаден лиценз, арг. чл. 10а, ал. 1 от ЗХ. Вноските се внасят в срок до 31 март на текущата година, а организаторите на хазартни игри, получили лиценз след тази дата, внасят годишните вноски в 30-дневен срок от датата на получаване на лиценза, арг. чл. 10а, ал. 3, изр. 1 от ЗХ. При невнасяне в срок на дължимата вноски се дължи лихва в размера на законната, арг. чл. 10а, ал. 3, изр. 2.

Спорът в настоящия случай се свежда до това дали жалбоподателят дължи заплащане на вноса по чл. 10а от ЗХ за 2021 година.

Легално определение на „издаден лиценз“ не е дадено, поради което съдържанието му следва да се изведе чрез тълкуване.

Процедурата по издаване на лиценз за организиране на хазартни игри е уредена в Глава II от ЗХ. Въз основа на подадено заявление и след спазване на процедура, уредена в чл.чл. 23-27 от ЗХ Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите се произнася с решение за издаване на лиценз, чл. 26, ал. 2 от ЗХ. След

влизане в сила на решението и заплащане на таксите по чл. 30 от ЗХ Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите издава удостоверение за издаден лиценз за организиране на хазартните игри, арг. чл. 29, ал. 3 и чл. 34, ал. 1 от ЗХ.

Издаването на лиценз и издаването на удостоверение са два отделни етапа от процедурата за разрешаване организирането на хазартни игри. Едва след получаване на удостоверението за издаден лиценз лицата могат да организират хазартни игри, арг. чл. 29, ал. 3 и чл. 34, ал. 1 от ЗХ.

Изхождайки от характера на дължимата вноска по чл. 10а от ЗХ, а именно за обезпечаване дейността по провеждане на хазартни игри съдът намира, че дължимостта и е за период от време, през който титуляра на лиценза може да организира хазартни игри, т.е. след получаване на удостоверението.

Следва да се посочи, че в ЗХ не е уредена процедура за връчване на удостоверението за издаден лиценз, поради което съдът намира, че използваното словосъчетание „получаване на удостоверението“ следва да се тълкува като издаване на удостоверението. Това е така, тъй като удостоверението е акт, от който жалбоподателят черпи права и същият следва да организира снабдяването си с него.

Удостоверението се издава след заплащане на таксите по чл. 30 от ЗХ, а същите са изискуеми в 7-мо дневен срок от влизане в сила на решението, арг. чл. 29, ал. 3 от ЗХ.

Удостоверението е издадено на 04.01.2022 година, поради което съдът приема, че жалбоподателят дължи вноска за социално отговорно поведение за 2022 година.

Вноската е внесена на 14.03.2022 година, т.е. в срока по чл. 10а, ал. 1 от ЗХ, поради което не е налице забавено изпълнение, респ. не се дължат лихви.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспореното решение подлежи на отмяна, като постановено при неправилно приложение на материалния закон.

На жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК.

Съдът намира, че направеното от ответника възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение е основателно, тъй като делото не е сложно от фактическа и правна страна, проведено е едно съдебно заседание.

Предвид горното съдът определя разноските в размер общо на 883,34 лева, от които 50 лева, представляващи платена държавна такса за оспорване на решението и 833,34 лева представляваща адвокатско възнаграждение, определено на основание чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 000030-1083/07.02.2023 година на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което е оставено без уважение Искане с вх. № 26-Е-59/19.01.2023 година за възстановяване на сумата от 5 000 лева, представляваща платена вноска по чл. 10а, ал. 1 от Закона за хазарта за 2021 година, 79,14 лева, представляваща лихви върху главницата от 5 000 лева за 2021 година и 254,19 лева, представляваща лихва върху главницата от 5 000 лева за 2022 година, по жалбата на „Ес Джи Казино“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] ВРЪЩА преписката на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите за ново произнасяне, в 14-дневен срок, съобразно указанията по

тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.
ОСЪЖДА Националната агенция за приходите ДА ЗАПЛАТИ НА „Ес Джи Казино“
ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица]
сумата от 883,34 (осемстотин осемдесет и три и 0,34) лева, представляваща
съдебно-деловодни разноси.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от
съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: